

त्वात् सत्यम् उपसंहारार्थं पुनर्वचनमित्यदोषः . तेनाग्नीषोमीयाद्येकवृत्स्तरणम् तत्सवनीयपशावेव नान्येषु निवृत्तादिषु . अतश्च तेषु त्रिवृत्स्तरणमेव भवति नैकवृदिति सवनीयविकारेषु तु एकवृत्स्तरणं भवत्येव अतश्चानूबन्धायामप्येकवृत्स्तरणम् आज्यासादनान्तम् तस्या अपि सवनीयवदित्यतिदेशात् ।

आज्यासादनात्कृत्वेषान्तरेणार्धसोममद्रिषु संमुखेषु निदधाति हृदे वेति (६. २५)

॥ ५ ॥ आ आनात्कृत्वा आज्यासादनं तदालम्भात्मात्मलम्भोदकालम्भान्कृत्वा तदनन्तरं सोममादाय हविर्धानं प्रविश्य सोमं विस्रंस्य दक्षिणस्य हविर्धानस्येषान्तरेणार्धसोमं समं सोमस्यार्धविभागं तृतीयसवनार्थमहंशुसहितं संमुखेध्वद्रिषु अभिषवार्थपाषाणेषु निदधाति सोमोपनहनवाससैवावहरति ईषान्तरालेनाधश्चर्मण उपरि स्थापितेषु ग्रावसु रथादवतारयति पातयतीत्यर्थः ।

विश्वास्त्वामिति (६. २६) विसृज्योपतिष्ठते ॥ ६ ॥ ततोऽध्वर्युरेव सोमाद्वस्त्रं^{१)} विसृज्य विश्वाति मन्त्रेण सोममुपतिष्ठते . अनुसृज्य (३. १. ३. ७) वेष्टितवस्त्रं विसृज्येति माधवाचार्याः . विसर्गस्यालम्भपूर्वकत्वात्तस्य च याज्ञमानवाद्याज्ञमानमिदमुपस्थानमिति कर्कः अध्वर्योरेवेत्यन्ये ।

एतेनाहरणं सोमार्थस्याभिषवे ॥ ७ ॥ अभिषवे चिकीर्षिते प्रारभ्यमाणे सोमोपयोगिनो द्रव्यस्य एतेनैव ईषान्तरेणैवाहरणं कर्तव्यम् . तच्च हिरण्यम् ग्रावाणः निग्राभ्याः सम्भरणी दशापवित्रं चेति ।

नोद्धरणं ततो बर्हिर्धाभावात् ॥ ८ ॥ आनीतस्य तेनैव मार्गेण प्रत्युद्धरणं न कर्तव्यम् . कुतः बवात् यतस्तस्य प्रत्युद्धृतस्य यज्ञाद्वर्हिर्भावो भवति . अबर्हिर्भावश्च श्रूयते अन्तरेणेषेऽङ्करोतीति (३. १. ३. ३) वाक्यशेषात् . अत ईषान्तरालेनाहरणं यस्य कृतम् तस्य तेन मार्गेण निष्काशनं न कर्तव्यमित्यर्थः ।

अभिषुतस्य चानवहरणं कृतत्वात् ॥ ९ ॥ अभिंस्य सोमस्य आधवनीयात्प्रत्याह्रियमाणस्य अनंणं तेनैव ईषान्तरमार्गेणाधिषवणे प्रक्षेपो न कार्यः . कुतः कृतत्वात्तस्य संस्कारस्य . एष एव सदा सोमस्य मार्ग इत्याशङ्कानिवृत्त्यर्थमिदमुक्तम् ।

१) ? द्वंस्तं A. द्वस्तं B.